

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa V. spółka z o.o. spółki komandytowej w P.
przeciwko "R." spółce z o.o. w W.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślenia przy tym wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie

rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne zawarte w pytaniu: „czy w przypadku, gdy słowo użyte w materiale prasowym ma odmienne znaczenie w języku potocznym, a odmienne w języku prawnym, sąd cywilny, rozpoznając sprawę o naruszenie dóbr osobistych, może dowolnie przyjąć, w oderwaniu od rodzaju prasy, w której opublikowano materiał prasowy oraz profilu jej przeciętnego czytelnika, w jakim znaczeniu użyto danego słowa w materiale prasowym, czy też powinien interpretować użyte w materiale prasowym słowa uwzględniając rodzaj prasy, w jakiej materiał prasowy został opublikowany, potoczne znaczenie użytych sformułowań oraz profil przeciętnego czytelnika, jako odbiorcy materiału prasowego?” Wskazała też, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna z uwagi na naruszenie art. 381 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. przez oddalenie wniosków o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów zawartych w apelacji oraz w pismach procesowych z dnia 17 sierpnia 2016 r. i z dnia 2 grudnia 2016 r.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego wskazanie, jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania istotnego zagadnienia prawnego, nakłada na skarżącego obowiązek nie tylko sformułowania tego zagadnienia, ale, co istotne, przedstawienia wyczerpującej argumentacji jurydycznej, wykazania, że jest to zagadnienie nowe, dotychczas nierozstrzygnięte, oraz że jego precedensowy charakter będzie miał znaczenie przy rozstrzyganiu spraw podobnych przez sądy powszechne. Uzasadnienie, zatem tej przesłanki wymaga od skarżącego szczególnej staranności w wykazywaniu „istotności” zagadnienia, które musi mieć charakter prawny. Skarżąca nie sprostала powyższym wymogom. Przedstawiona przez nią problematyka różnic w znaczeniu słów użytych w materiale prasowym w języku potocznym i języku prawnym, nie ma charakteru uniwersalnego zagadnienia prawnego nie jest, bowiem rolą orzecznictwa rozstrzyganie, co do tak szczegółowych i kazuistycznych kwestii jak znaczenie i doniosłość różnic w rozumieniu języka. Treść skargi pozwala na przyjęcie,

że skarżącej nie chodzi o sformułowanie istotnego zagadnienia prawnego, a jedynie o poddanie zaskarżonego orzeczenia kontroli kasacyjnej.

Skarżąca nie wykazała również, że w sprawie występuje przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do jego wykazania. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia określonych przepisów nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarga kasacyjna nie zawiera argumentów świadczących, że oddalenie przez Sądy wniosków o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów zawartych w pismach z dnia 17 sierpnia 2016 r. i z dnia 2 grudnia 2016 r. oraz w apelacji pozwanego stanowiło naruszenie przepisów art. 381 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. tej wagi, iż mogło prowadzić do stwierdzenia, że zaskarżony wyrok jest oczywiście nieprawidłowy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

r.g.